

Henvisning:

Dette er en nøjagtig oversættelse af den stenografisk protokollerede tale, som Bruno Gröning holdt den 27. august 1949 om aftenen på Traberhof ved Rosenheim.

For at sikre kildens ægthed, blev der bevidst givet afkald på sproglig eller grammatisk korrektur i teksten.

Optagelser af Bruno Grönings foredrag med hans originale stemme kan fås som cd, og kan bestilles på følgende Internetadresse: www.bruno-groening-stiftung.org

Tale af Bruno Gröning, Rosenheim, 27. august 1949, aften

"Ligesom i dag, befinder der sig hver dag mennesker her ..."

Mine kære helsesøgende!

Ligesom i dag, befinder der sig hver dag mennesker her, som søger helbredelse. Men blandt disse befinder der sig også enkelte mennesker, som er kommet her af ren og skær nysgerrighed, og som endnu er store skeptikere. Jeg føler det; jeg kunne pege dem ud enkeltvis. Jeg beder Dem om at skubbe disse snavsede tanker til side. Det drejer sig ikke om eksperimenter her; det drejer sig ikke om opvisning. Størstedelen af Dem ved, hvad De er kommet her efter. Jeg har ikke bedt nogen af Dem om at komme; tværtimod, jeg har bedt Dem om først og fremmest at lade mig være i fred, og vente til den dag, hvor De vil få hjælpen under ordnede former. Og desuden er det ikke sådan, som nogle få tror og mener, at de kan eller skal trække dette rene og guddommelige værk gennem smuds og skidt. Hvem det ikke er, behøver ikke også at gøre det. Det er ganske få her iblandt Dem. En er allerede holdt op med det. Han siger: "Nej, jeg vil ikke være en af dem!" Han ved, hvem han er.

Jeg vil ikke fremvise noget her. Jeg vil hjælpe og helbrede mennesker. Men det vil ikke blive ved med at foregå i sådan en rodet tilstand. Og derfor beder jeg Dem om at vente. Jeg vil ikke sige dagen. Jeg behøver endnu en vis tid, hvor jeg har til hensigt at blive her i Oberbayern og indrette kursteder, hvor De efter tur kan komme til mig, og også modtage hjælp og helbredelse der.

Hvem modtager, og hvem har ret til helbredelse?

En ret har kun den, der bærer den guddommelige tro i sig, og har tænkt sig at leve med den. Så er der mennesker, der allerede i for år siden har mistet troen, allerede for år siden har stillet troen til side, og til gengæld er blevet trukket gennem smuds og skidt. Jeg lader Dem vide, at De alle, hvor De end bor i denne store og guddommelige verden, er Guds børn. Den eneste læge – alle menneskers læge – er og bliver Vorherre. Kun han kan hjælpe. Men han hjælper kun den, der har fundet vej til ham igen, eller, som jeg netop sagde, er parat til at gå vejen, optage troen i sig, og leve med ham. De behøver ikke at tro på den lille Gröning, men De må have tillid til mig,

og takke Gud for hans store virksomhed, for hans store magt, for hans herlighed. Jeg vil ikke have takken, nej. Den har jeg heller ikke fortjent. Jeg gør min pligt, nøjagtig som De gør Deres pligt i Deres arbejde.

Da De alle for størstedelen ikke er så afklarede, og ikke ved, hvordan helbredelsen overhovedet foregår – hvorfor, hvordan, på hvilken måde – så lader jeg Dem vide, at De kan lade angsten og pengene blive hjemme, men sygdommen og tiden må de altid medbringe, så jeg skal tage det fra Dem. Jeg tager sygdommen fra Dem, og røver også Deres tid. Lønnen for det De modtager, skal være troen på Gud, og at De holder fast ved, at De vil leve med Vorherre. Ikke kun i tankerne; nej, De skal være menneskekærlige. Elsk din næste som dig selv! Vær ikke hadefuld, ikke falsk, gør aldrig noget ondt mod hinanden; De skal alle være gode, gode mod hinanden; De skal vide, at De alle hører sammen; om De er rig eller fattig. Vær aldrig misundelig! Den ene har, og den anden har ikke. Det bedste og største, hvad rigdom angår, er jo ikke penge, som De troede. Rigdom er sundhed! Sundhed er alt; mere end penge! Og derfor har De ingen ret til at sige om et andet menneske, der har nogle flere penge, at han er rigere. Nej, han er fattigere på sundhed, end den fattige er det på penge.

De har tidligere hørt, hvordan De skal stå her. En officiel helbredelse vil jeg ikke udføre. Jeg må først vide, jeg må først have sort på hvidt, at jeg har lov til at foretage en offentlig helbredelse her. Men De skal ikke være bange. Hidtil har det altid været sådan, at mennesker, der har befundet sig i min nærhed, alligevel er blevet raske, når de har haft troen og tilliden. De behøver ikke at remse Deres lidelser op for mig. De vil selv mærke det på Deres egen krop, eller har allerede mærket det, ligesom en og anden, der befinder sig imellem Dem, allerede har sagt: "Mine smerter er væk!" Vi kan jo ganske kort undersøge det. Mange gange er jeg lidt nysgerrig; tag mig det ikke ilde op. Ræk venligst armen i vejret, men kun dem der har smerter. Men vær forsigtig! De der ikke har smerter og hæver armen, får nogen! – Tak! – Og hvem af Dem har endnu smerter? – Tag venligst armen ned. Men forsigtig!

– Er det de samme smerter? – Tag armen ned. – Og nu?

Sådan foregår helbredelsen. Når et menneske tænker på sin lidelse, når et menneske tænker på sine smerter, kan jeg ikke fjerne dem. Læg mærke til Deres krop. Iagttag den bare; hvad sker der? – Hvad mærker De nu? – Den, der har smerter et eller andet sted, lægger hånden på det smertende sted, og trækker den så væk igen. Jeg kan gøre som jeg vil; det er lige meget. Men her kommer det an på mennesket selv, hvorvidt han har gjort sig fri, om han modtager helbredelsen. Det vil sige, at han må være ren. Han må vide, at han ikke er en gudsbespotter. Han må vide, at han føler sig forbundet med og forpligtet til at leve med Gud. Så er han ren. Nu har De alle modtaget det, De ville. Nu kommer det an på Dem. Sundheden er noget godt, og bliver kun i den krop, der er ren, og den som er godt på vej, modtager lidt efter lidt. Den ene her, den anden på vej hjem, andre hjemme, eller ikke straks, men senere.

Jeg beder Dem sige til alle Deres syge bekendte og slægtninge, at de foreløbig ikke skal komme, men vente, til alt er kommet i orden. Jeg har allerede sagt, at jeg har til hensigt at oprette kursteder her, så alt kan blive afviklet under velordnede forhold. De skal ikke være bange for, at en, som er alvorligt lammet eller blind, ikke skal kunne få del i hjælpen. Hjælpen kan ethvert menneske få, og den, der er kommet her for en anden, skal tage hjælpen med hjem, og hilse hjerteligt fra mig. Jeg ønsker Dem det allerbedste, og frem for alt sundheden. Det, De er kommet efter, har De fået. Det kommer an på Dem selv, hvordan De beholder den.

Tale af hr. Pitzer, politimester for München, i tilslutning til Brunos altantale

Jeg er i første række kommet her som et sygt menneske, men det er rigtigt, at sagen også interesserede mig i min egenskab af politimester. Og jeg kan forsikre Dem, at jeg aldrig i mit liv har oplevet så bevægende timer som her. Jeg måtte opleve dem, for at opleve sandheden.

Jeg har heller aldrig i mit liv fået en så nøjagtig diagnose, til trods for at jeg aldrig før har set hr. Gröning. Det han har sagt, var hundred procent rigtigt, og jeg takker ham for det her fra dette sted. Måtte Gud give ham kraft, så han kan hjælpe alle syge mennesker. Det er foreløbig mit ønske. Det er op til os alle at tro med åbne hjerter, så vi hurtigt bliver raske. Den største rigdom er sundheden.

Jeg personligt forsikrer Dem, at jeg tror på denne helbredelse, og jeg mærker en væsentlig bedring på grund af den korte behandling her i dette hus. Jeg er klar over, at jeg her taler for en lille del af det bayerske folk. Jeg tager også ansvaret for at sige det på højeste sted i regeringen, om mange nu ønsker at høre det eller ej. Det eneste afgørende i livet er, at de syge bliver hjulpet. Jeg har i sytten år lidt af alvorlig hjerteastma og en iskiasslidelse – og det er kendt langt ud over grænserne. Jeg har ofret en mindre formue, men ingen har kunnet hjælpe mig. Derfor må de lærde mænd ikke tage det fortrydeligt op, at jeg har skyndt mig at komme her for at søge hjælp, og jeg forventer hjælpen. Jeg taler ikke alene for mig selv, og det skal blive hørt overalt. Og jeg tror, at min vilje er stærk nok til at jeg bliver rask, fordi troen er endnu stærkere på, og jeg for alle anstændige menneskers skyld må vedblive at være rask. Hav De også bare den nødvendige tillid! Vi er her ikke foran et dukketeater; situationen er for alvorlig. Landdagspræsident Hagen vil også som talerør sørge for, at det kommer frem til de højeste steder.

Landdagspræsident Hagen (CSU)

Jeg kørte herhen med stor skepsis, og ville personligt overbevise mig om, hvad der skulle ske her.

Jeg vil gerne tilslutte mig politimesteren for Münchens ord: "Tro på hr. Grönngs virke!"

Tale af Bruno Gröning, Rosenheim, 27. august 1949, morgen

"Ligesom i dag, befinder der sig hver dag mennesker her ..."

(Stenogrammet havde hverken forstyrrelser eller huller)

Kilde:

Bruno Gröning Stiftungs arkiv